

»SLOVENE« volja
po politiki na vse strani Jugo-
slavije in v Ljubljani:
na celo leto naprej... K 84—
na pol leta " " " " 42—
na štiri leta " " " " 21—
na en mesec " " " " 7—
Anonimnost o celoletno K 95—
Sobotna izdaja: " "
na celo leto " " " " K 15—
na en mesec " " " " 20—

SLOVENE

Inserati:
Enostolpna petstvrsta (50 mm
široka in 3 mm visoka ali nje
prostor)
za enkrat " " " " po K 1-20
uračni razglaš. " " " " po K 1-50
Pri naročilu nad 10 objav
popust.
Najmanjši oglas 50/50 mm K 4—
Poslano:
Enostolpna petstvrsta K 3—
Izhaja vsak dan izvenredni po-
nedeljek in dan po prazniku,
ob 5. uri jutraj.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Nakopila se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. Uredn. telef. št. 50, uprava, št. 325.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun poštne hran.
Ljubljanske št. 650 na naročnino in št. 349 na oglase,
avstr. in češke 24.787, ogr. 28.511, bosn.-her. 7563.

Raj je s Prekmurjem?

Vsed neke skrivnostne naredbe je 50.000 prekmurških Slovencev zoper njih jasno izraženo voljo pridelenih hrvatski upravi. Za slovensko pleme, ki ima vršiti sprico našega zunanjega položaja prevažno nalogo v državi, je to težak udarec. Slovenska odporna moč, od katere ne smemo niti trohice izgubiti, je oslabiljena.

Kdo je izzval tisto naredbo in zakaj? Jasnosti zahtevamo!

Iz Prekmurja nam prihajajo glasovi srda in globokega razočaranja. Ljudstvo je ogorčeno in se čuti prevarjeno, ker doslej ni verjelo, da bi moglo v Jugoslaviji zopet postati šahovska figura v rokah politikujočega upravnika. Kdo se je drznil tako očitno kršiti ljudsko voljo, izzivati ga in dražiti? Jasnosti hočemo!

Deželno vladno pozivamo, da pove javno, kako in zakaj je prišlo slovensko Prekmurje iz upravnega območja Slovenije. Dejanje, ki ga ni mogoče drugače označiti kot barantanje z ubogim ljudstvom in ki je izzvalo nepotrebne plemenske strasti, ne sme ostati nepojasnjeno. Kolikor vemo, niso niti Hrvati, niti Srbi nikdar zahtevali Prekmurja. Kdo ga je torej odtrgal iz telesa Slovenije? Za nas je zadeva dovolj važna.

France Svetlič:

Sovražniki države.

V državi imamo stranko, Jugoslovansko demokratsko stranko, ki trdi o sebi, da je edina stranka, ki čuti odgovornost za državo. Ta državotvorna stranka je prevzela sedaj vladno in vsakdo, kdor je proti njej, je sovražnik države, sabotira parlament, sabotira volilni red, carinske olajšave, volitve v konstituantno, sabotira vse to, kar hoče imeti v zakupu Jugoslovanska demokratska zajednica.

Parlamentarni običaj je, da ima vladno v rokah ona stranka, ki ima v parlamentu in v narodu večino. Toda Demokratska Zajednica, ki je skupno s socialisti sestavila vladno, nima samo manjšine v narodu, ker ima proti sebi najmočnejše stranke vseh treh plemen države, to je srbsko staroradikalno stranko, Starčevićance in pa Vseslovensko ljudsko stranko, ampak ima tudi dejansko manjšino v parlamentu, čeravno bi se lahko zgodilo, da bi imela proti volji naroda večino poslancev, ker nimamo pri nas poslancev po volji naroda, ampak poslance po volji posameznih strankarskih skupin. Slučajno ta državotvorna stranka ni dobila prvi dan še nezakupnice parlamenta, ker je manjkalo nekaj poslancev. Toda kaj drugi dan je pokazal, kako je majhna, ker ni spravila sku-

paj niti toliko poslancev, ki so potrebni za sklepčnost zbornice. Zato je jasno, da se taka stranka v danem položaju ne le ne more držati na krmilu tedne, ampak niti dneve, ako noče iti preko parlamenta.

Kaj pa parlament?

Za nas velja sedaj začasno »srbski državni ustav«, dokler ne sprejme zbornica nove ustave za celo državo. Istotako imamo v zbornici še vedno poslovnik bivše srbske skupščine. Kdor pa pozna srbsko politično zgodovino, ve, kako je parlamentarizem prešel srbskemu narodu v meso in kri in ve, da v Srbiji je bil nemogoč tisti, ki je hotel kršiti ustavo in vladati proti parlamentu. To je dovolj bridko občutila dinastija Obrenovičev, ki je padla v prvi vrsti radi tega, ker je hotela kršiti ustavo in vladati proti volji naroda. Tukaj je srbski narod občutljiv in bo obračunal z vsakim, ki bi hotel iti preko parlamenta, naj se ta zove Pribečević ali pa Davidović.

Brez parlamenta torej ni mogoče tudi državotvorni stranki vladati, ker nismo več v stari Avstriji in ne več pod Seidlerjem, da govorimo v slogu »Slovenskega Naroda«. A vladati proti parlamentu, proti parlamentarni večini ni mogoče. In če bo opozicija, ki noče imeti diktature kake samozvanke, privilegirane državotvorne stranke, ostala složna, potem je padec sedanje vlade gotova stvar in to padec v najbližjem času.

Toda vzemimo, da se opozicija razbije, ali prestopi v vladno in da ostane v opoziciji recimo n. pr. samo srbska radikalna stranka, pa če hočejo naši slovenski liberalni »državotvorci«, tudi Jugoslovanski klub. Sani srbski radikalci imajo v svojem klubu krog 70 mož. In kdor pozna natančno njihovo politično rutiniranost in pa neizprosno v parlamentarnem boju na eni strani, na drugi pa strukturo sedanje vlade in pa predvsem sedanji poslovnik, ki omogoča vsaki stranki tehnično obstrukcijo, ta ve, da je tudi boj s tako močno manjšino težak, da ne rečemo nemogoč. Predvsem je dolžnost vladne stranke, da skrbi za sklepčnost zbornice. In kdor pozna lakostno ravno v vrstah bivše srbsko-hrvatske koalicije, ta ve, da je vlada vsak hip v nevarnosti, da ji opozicija onemogoči sklepčnost.

Na drugi strani pa je vlada pri odgovoru na vsako interpelacijo, na vsako nujno vprašanje, v nevarnosti, da dobi nezakupnico. Sicer pa zbornica s samimi »upiti« vsakega ministra — samo če hoče — šikanira in ga izmuči.

Najvažnejše pa je dejstvo, katero Demokratska Zajednica podcenjuje, da so srbski radikalci reprezentanti večine srbske državne misli, odpornosti srbskega elementa. To nam je dovolj jasno pokazalo

politično življenje v Srbiji — za časa vojne. Pustimo razne hibe srbskih radikalcev. To pa jim mora priznati sovražnik ali prijatelj, da so za časa sedanje vojne oni nosili odgovornost pred narodom in da so srbski radikalci bili, ki niso obupali in so vstrajali do konca ter privedli narod do zmage, medtem ko so bile srbske opozicijske stranke že pripravljene spuščati se v mirovna pogajanja s centralnimi državami. Le ozrimo se natančneje na dogodke, ki so se odigrali v srbski skupščini na Krfu. In s tem svojim političnim kapitalom stopi staroradikalna stranka vsak hip uspešno pred srbski narod.

Dalje je treba pomisliti, da sta med radikalci dve močni različni struji. Na eni strani Stojan Protič in tovariši, ki stojijo popolnoma na stališču državnega jedinstva, na drugi strani pa del radikalcev, njim na čelu vojvodinski in bosenski radikalci, ki pripoznavajo še danes v srcu — in tudi javno — le Veliko Srbijo. Nevarnost je, da dobi druga struja v stranki premoč in da nas doleti težki državni prevrat, ki bo poglaval državo v pogubo — ako pri tem niti ne mislimo na razne hrvatske separatistične tendence. Ali si upa Demokratska Zajednica prevzeti to odgovornost in se še trkati na prsa, da je državotvorna stranka? Le naj se ozre na srbske radikalce v Vojvodini in pa v Bosni, ki se že oglašajo in agitirajo proti »prečnanom« (Jugoslovonom izven stare kraljevine), ki hočejo vladati nad Srbijo, »ki je prinesla osvoboditev Jugoslovonom«. In naj stopi staroradikalna stranka s tem geslom pred narod?

Tega ne bodo mogli niti Stojan Protič niti njegovi ožji tovariši preprečiti, če bo Demokratska Zajednica strune preveč napela. Sicer pa ni Stojan Protič tako neumen in starokopiten, kot si o njem mislijo naši liberalci. Tudi srbski socialisti so v »Radničkih Novinah« napisali pred nekaj dnevi, da je Protič najduhovitejši poznavalec Marksa in da je Pašić eden najodličnejših Bakuninovihi učencev. In med parlamentarnimi krogi vedo dobro, da je Protič, oni Protič, ki je za politično svobodo srbskega naroda pretrpel kot častnik šest let v ječi pri prisilnem delu, eden najboljših parlamentarcev in najduhovitejših mož zbornice. Da je pa avtokrat, to je pa več ali manj lastnost vseh srbskih sedanjih voditeljev in to tako v vrstah radikalne kakor demokratske stranke. In tako naj le poskusi Demokratska Zajednica parlamentaren boj s Protičem in Pašićem.

Dr. Korošec je s svojimi klubovimi tovariši uvidel resnost političnega položaja in nevarnost za državo, ker je razsodni politik in mož velikega obzorja ter dober Jugoslovani. On ni političen kramar

kakor drugi. Zato je odklonil vstop v koalicijsko demokratsko vladno, v kateri so mu demokrati ponujali štiri portfelje in bi gotovo odklonil tudi vstop v vladno, katero bi sestavljali radikalci brez demokratov.

Dr. Korošec in njegovi tovariši so se izjavili za koncentracijski kabinet, ker hoče, naj bodo v teh, za državo tako usodnih momentih, ko niso še določene na zunaj naše meje, ne država na znotraj konsolidirana, zastopane v kabinetu vse stranke.

Zato je dr. Korošec pri »Slovenskem Narodu« v dekadenci, zato je separatist, zato sovražnik države, zato hoče razbiti prvi jugoslovanski parlament.

Tako namreč trdi o njem minister za trgovino in obrt dr. Kramer, bivši urednik in sedanji belgrajski poročevalec »Slovenskega Naroda«, ki inspirira neokusne in naravnost brutalne napade v svojem glasilu na dr. Korošca in na našo stranko. Isti dr. Kramer, ki je kot dunajski poročevalec »Slovenskega Naroda« dal pečat umazani časnikarski gonji svojemu listu in ki je pisal svojemu listu iz dunajskega parlamenta o našem pokojnem Kreku kot kakem zbesnelem turškem dervišu.

Kdo je sovražnik države?

Država SHS.

Narodno predstavništvo.

LDU Belgrad, 27. avgusta. Seja narodnega predstavništva se odprva ob 17. uri 30 minut. Po prečitani zapisnika zadnje seje odgovarjajo vojni, justični in minister za agrarno reformo na kratka vprašanja posameznih poslancev. Nato se preide na dnevni red: Drugo čitanje zakona o poroti. Po kratki debati sprejme narodno predstavništvo zakonski načrt z vsemi glasovi proti dvema. Seja se zaključila ob devetnajstih. Prihodnja seja v petek, dne 29. t. m., z dnevnim redom: zakonski načrt o proračunskih dvanajstih nah za meseca september in oktober t. l.

Mirovni posuei.

Protest in prošnja Bolgarije.

LDU Lyon, 28. avgusta. (Brezčično.) Bolgarska mirovna delegacija je poslala tajništvu mirovne konference dve noti. V prvi noti protestira bolgarska delegacija proti nameri, prisoditi Srbiji ozemlja, ki spadajo k Bolgariji od dne, ko je proglasila svojo neodvisnost. V drugi noti prosi bolgarska vlada, naj se bolgarski vojni ujetniki, približno 40.000 mož, čimprej pošljejo v domovino, kakor odreja tudi pogodba o premirju.

LISTEK.

Obupen klic iz Dalmacije.

DonJoso Felicinović, po materi v sorodu z velikim hrvatskim rodoljubom Borrellijem v Zadru, ki je podaril v tem mestu štiri palače Hrvatoma, je bil pred italijansko okupacijo kaplan na otoku Pagu v Dalmaciji (zapadno od Zadra). Doživel je vso strahovladno Italijanov v teku desetih mesecev. Končno so tudi njega — kot značajnega Hrvata — obsodili v ječo. V majhnem čolniku se je rešil in prišel k svobodnim bratom. Zdaj potuje po Jugoslaviji ter predava o trpljenju Dalmacije. Pretekli ponedeljek zvečer — kakor je bilo že javljeno — je predaval v Ljubljani v ljudskem domu. Zbralo se je mnogo pozornega občinstva. Pred predavanjem je g. prof. Ivan Mazovec kot predsednik SKSZ govornika predstavil in toplo pozdravil. Nato je g. F. govoril eno uro o neznosnih razmerah Dalmacije pod italijansko okupacijo. Tu hočemo navesti poglavitne stvari iz veleznimivega predavanja:

Pravih Italijanov je v Dalmaciji komaj 2 odstotka, in vendar vpijejo, da mora biti vsa italijanska. Delavec, kmet sta jedro prebivalstva v Dalmaciji. Don F. je vskliknil: »Če v celi Dalmaciji najdete pet teža-

kov in kmetov, ki bi bili pristni Italijani, pa naj bo Dalmacija vsa italijanska! A ne boste jih našli, niti enega ne!« Le po mestih so, uradniki; pred vojsko sta dva odstotka Italijanov komandirala vso deželo, in sedaj, pod okupacijo, zopet, a seveda še huje, ker imajo za seboj — karabinerje in generala Mila v Šibeniku, ki neperestano izdaja razglase (bandi) zoper vse, kar je hrvatskega ali srbskega. Samo štiri dni se je tužna Dalmacija veselila slobode v Jugoslaviji. Vsi so bili takrat prepričani, da londonski pakt ne bo veljal, ampak bo razveljavljen po rimskem paktu. Kako kruto so se varali! Ko so prve dni novembra 1918 prišli prvi laški vojaki v dalmatinska mesta, so bili kaj prijazni. Don F. je bil sam svedok, kako je poveljnik ladje, ki je prišla na otok Pag, podudarjal, da prihaja v imenu Antante (Francozoov, Angležev in Združenih držav) in z namenom, da pomaga bedni Dalmaciji. Svoj hinavski nagovor je končal ta komandant z vsklikom: »Živela Jugoslavija!« Prišli so — je trdil komandant — da čujejo želje Dalmacije, če potrebujemo hrane, zdravil, zdravnikov; da prihajajo kot naši prijatelji, rešitelji izpod jarma avstrijskega. Italijanski komandant je držal v roki hrvatsko in italijansko trobojnico. (Tako so govorili tudi v Trstu, kakor smo čuli v Unionu iz ust dr. Rvbara. Torej laž,

hinavščina od Trsta doli do zadnjega okupiranega kottička Dalmacije. Kje najdete na svetu bolj hinavski, bolj lažnivi rod? Op. poroč.) V začetku so se nas očividno bali. V Pagu na primer so italijanski vojaki prve dni patrolirali po mestu pod vodstvom naše hrvatske narodne straže. Ko pa so dobili ojačenje (300 mož), so narodno stražo razpustili in zaplenili puške. Tako so delali povsod. Našo gostoljubnost so nesramno izrabili. Njih časopisi so začeli takoj pisati: »Vsa Dalmacija se želi združiti z materjo Italijo!« Kakšna potvorba istine! Na otoku Pagu je selo Kolan; tu so podmitili 4 osebe. In takoj so brzojavili: »Kolan, o priliki imenovanja novega glavarja, vedno zvest Italiji, zdaj kakor odnekda.«

Kako se nam godi pod italijansko okupacijo? Živimo v najbrutalnejšem robstvu, fizičnem, moralnem in političnem; ne smemo se geniti z mesta, ne smemo ziniti proste besede, komaj smemo misliti o svobodi. Naši živci so uničeni, naše glave polne bolečin, naše življenje zlomljeno. V desetih mesecih italijanske okupacije smo več pretrpeli nego vsa 4 leta svetovne vojske. Cenzura je neznosna. Župnik Luša je pisal bratu v Hercegovino, da živimo v Dalmaciji »kakor v ječi«. Hajdi, takoj je bil napšen (v ječo vržen)! Narodni zastopnik Biankini je bil obsojen na hišni zapor

zaradi članka »Za istinu!« Italijanskih knjig in novin je vse polno povsod, hrvatskih nikjer. Če dobe pri Vas hrvatski časopis, Vam ne odide temnica treh mesecev. In kako znajo karabinerji preiskavati! Le semtertja izvemo kakšno novico iz kraljevine SHS, in sicer po čudnih potih, na primer v platnicah vezanih knjig ali podobno. Dovoljenje za potovanje iz Dalmacije se dobi silno težko. Don Biankini dolgo ni smel v Belgrad, dasi član Narodnega predstavništva. Protestiral je v inozemstvo, v Ameriko, na Wilsona (Biankinijev brat je hišni zdravnik Wilsonov). No, slednjič je don Biankini dobil dovoljenje za odhod. A kako je odšel? Ob eni ponoči so ga Italijani zgrabili, vrgli na torpedovko, odpluli z njo v Bakar, ondi ga izkrcali ter mu zapretili, da se ne sme nikdar več vrniti v Dalmacijo. — Soproga narodnega zastopnika dr. Machieda je bila težko bolna, sprog v Italijo zaprt. Klečče je prosila, naj dovolijo soprogu, da še enkrat vidi ženo. Zaman! (Ni čuda, če je don Biankini v Belgradu rekel, da je tak počenjanje »zverstvo«.) Ječe so z našimi ljudmi prenapolnjene, a Italijan laže, da ni nihče zaprt. Laž je njegova bistvena lastnost, od Macchiavellija sem.

No, pa kaj so doslej dosegli? Ubogo malo. Narod v Dalmaciji jih ne mara; rajši trpi glad, nego da bi se jim prodal. Zaslu-

Reški dogodki na mirovnem posvetu.

LDU Milan, 28. avgusta. (Brezlično.) Vrhovni svet je začel proučevati poročila, katero mu je predložila medzavezniška komisija za preiskavo reških dogodkov. Kaj je sklenil dosedaj, še ni znano.

Turške zadeve.

LDU Pariz, 28. avgusta. (DunKU. — Brezlično.) List »Eclair« ve poročati, da se vrhovni zavezniški svet v svoji včerajšnji seji ni pečal samo z nemškoavstrijsko mirovno pogodbo, ampak tudi s turškimi zadevami in s pokolji v Armeniji, ki so napotili predsednika Wilsona, da je protestiral pri velikem vezirju. Kakor poroča dalje isti list, je zelo verjetno, da bodo francoske čete, ki službujejo točasno v Mali Aziji, poslani v Armenijo, kjer bodo skupno z angleškimi četami vzdrževale red in mir.

Razprava o Vzhodni Galiciji.

LDU Pariz, 27. avgusta. (DunKU. — Brezlično.) Komisija za poljske zadeve je v svoji današnji seji nadaljevala razpravo o ustavi Vzhodne Galicije.

Bivši cesar Karel mirovni konferenci.

LDU Lyon, 28. avgusta. (Brezlično.) Kakor javlja »Temps« iz Berna, se je nekdanji cesar Karel obrnil na mirovno konferenco s prošnjo, naj se mu dovoli, da odpošlje v Pariz grofa Mensdorffa kot svojega opravnika.

Razna poročila.**Reško vprašanje.**

Pariz, 27. avgusta. Italija sili na rešitev jadranskega vprašanja. Reško vprašanje konferenca zopet razpravlja. »Le Journal« javlja, da je glede Reke dosežen sporazum med Rimom in Parizom, čakajo samo še na odobrenje Ameriških Zedinjenih držav, nakar se objavijo vse podrobnosti.

Rumunsko gospodstvo v Banatu.

LDU Bečkerek, 27. avgusta. Rumunske oblasti so pričele v velikem številu odpuščati uradnike iz javne službe. V temešvarski županiji sta bila z eno edino naredbo odpuščena podžupan in glavni notar temešvarske županije, nato občinski predstojniki temešvarski, čakovski in raznih drugih občin, dalje glavni zdravnik, glavni arhivar, vsi podnotarji in vsi pomočniki občinskih predstojnikov. Vse te funkcionarje je nastavila madžarska vlada; sedaj so jih nadomestili rumunski uradniki. Kdorkoli od dosedanjih uradnikov je bil pridržan v službi, je dobil enoleten rok, da se nauči rumunskega jezika.

LDU Bečkerek, 27. avgusta. Administrator karlovačke metropolije dr. Letič je poslal vsem srbskim pravoslavim svecenikom in učiteljem veroizpovedi, ki so pobegnili iz Banata ter zapustili svoja službena mesta, poziv, naj se najkasneje v štirih tednih povrnejo na svoja mesta. V nasprotnem primeru se bodo njihova službena mesta proglasila za izpraznjena, a proti njim samim se bo uvedlo disciplinarno postopanje.

Bratiano o Bolgariji.

LDU Lyon, 28. avgusta. (Brezlično.) Rumunski ministrski predsednik Bratiano je sprejel posebnega poročevalca pariškega lista »Excelsior« ter imel z njim daljši razgovor, tekom katerega mu je razložil cilje rumunske politike in vojaških odredb na Ogrskem. H koncu je izjavil, da je Rumunija vedno pripravljena, pravitvi svoje interese v sklad z velikimi interesi svojih zaveznikov. Glede Bolgarije je dejal, da je ententa zagrešila težko in usodepolno napako s tem, da si ni že pri sklepanju premirja zagotovila v Bolgariji zadostne

žek dobi težak le, če je za Italijo. Evo Vam en zgled žarkega domoljubja naših ljudi z otoka Paga! Bil je predzadnji dan letošnjega predpusta. Pred vojsko je narod na ta dan plesal »kolo«. Italijanski komandant je odredil, naj narod tudi letos pleše »kolo«. Namen je bil sigurno ta; plesalce fotografirati ter sliko poslati v Rim s podpisom: narod manifestira za Italijo. In zato je bil enoglasni sklep vseh: letos ne bo »kole«. Komando je ponujal sviračem 900 kron. Zaman! Dva dni je italijanski komandant čakal, da vidi ta lepi običaj hrvaški. Ni ga videl. Od jeze so vrgli nekateri osumljeni v ječo. — Lahki doživljajo blamažo za blamažo s svojim silnim pritiskom. — Ko je govornik obsirno naštel še mnogo drugih dokazov krivic in muk, je na koncu z iskrenimi besedami prosil svobodne brate Srbe, Hrvate in Slovence, naj ne puste, da bi kršna Dalmacija (s »vojini« 300.000 Jugoslovani) bila odtrgana od Jugoslavije. »Narod doli na Jadranu vapi u pomoč, plače in čeka Jugoslaviju. Pomozite mu, bračdo, jer (ker) če naše ujedinjene biti sada (sedaj) ili nikada.«

Navydušeno pritrjevanje ob koncu naj bo don Josu dokaz, da ni govoril gluhim ušesom.

oblasti in vpliva. V tej deželi da bo ententa imela še velike težkoče.

Ameriška pomoč Franciji.

LDU Milan, 28. avgusta. (Brezlično.) Iz Washingtona se poroča: Senatska podkomisija je izjavila, da se strinja z ratifikacijo pogodbe, po kateri se Zedinjene države obvezujejo, da bodo priskočile Franciji na pomoč, ako bi bila le-ta brez povičja napadena po Nemčiji.

Politične novice.

+ Svobodomiseln recept za odpravo pomanjkanja stanovanj. »Jugoslavija« piše o stanovanjski bedi v Ljubljani in predlaga: »V Ljubljani je dosti samostanov in zavodov, kateri se čisto lahko premestijo na deželo, kjer je dovolj prostora. Uršulinke naj se pošljejo v tozadevni samostan v Škofjo Loko. Tam ima ta red veliko grajsko poslopje, kjer bo dovolj prostora za vse. In če nazadnje tudi nimajo tiste stanovanjske udobnosti, kot so jo bile te redovnice navajene dosedaj, v teh abnormnih časih ne pride v poštev, če morajo celo nežni otročiči spati po vozovih in nezdravih luknjah. Podobno se bo našel primeren prostor za druge redovnice in redovnice.« — Ta recept za odpravo stanovanjske bede bo svobodomiselnim bralcem na prvi pogled gotovo zelo ugajal; vendar jim moramo veselje pokvariti in jih vprašati: Kam pa bodo šle sirote iz naših deških in dekljskih sirotišč in zatočišč, ki jih vodijo redovnice in redovniki v Marijanišču, Lichtenthurnu, na Rakovniku, da ne omenjamo drugih manjših zavodov? Kam boste z ostalo zunanjo in notranjo šolsko mladino, ki obiskuje in polni šole v naših samostanih — danes, ko so tudi vse ostale šole prenapolnjene? S Škofjo Loko se ne smete tolažiti, ker je tudi tam veliko grajsko poslopje že zasedeno z osemrazredno ljudsko šolo in učiteljskim. In — če že hočete pregnati vse redovnice in redovnike — s čim boste nadomestili usmiljenke po bolnišnicah in hišah — morda s sestrami bivšega avstrijskega »Rdečega križa«? In ali se vam zdi, da je za red in mir v naši državi, za zabranitev boljševiške poplave, ki se je tako bojite, za razvoj naše notranje kulture, ki je tako važen element v življenju vsakega naroda — ali se vam zdi, da bi bilo za vse to od koristi, ako bi pregnali redovnike ter bi po samostanih in cerkvah naselili kogarsibodi? Je pač sitno, ker se vsi ti samostanski ljudje pečajo bodisi z vzgojo in izobrazbo mladine, s strežbo bolnikov ali z znanostjo in npravo vzgojo ljudstva, za katero bi se sicer nihče ne briga. Kar tako čez noč se le ne dajo »premestiti na deželo« — ka-li? Morda bi bolje kazalo, premestiti tjejak begunce, ki nimajo stalnega dela ali službe v Ljubljani? »Jugoslavija« bo gotovo rada postregla z izveštem, kje je »dovolj prostora« za to. Pa še nekaj: Ako bi tisti, ki se vne-majo za izpraznitev zavodov in samostanov, prišli v položaj, da bi se morali nastaniti v prostorih, kjer in kakor so sedaj nastanjeni redovniki in redovnice, bi bili pač kruto razočarani: tako tesno ne bi hoteli stanovati noben patentirani demokrat ali boljševik. Veliko bolj bi se izplačalo, rekvirirati razne zabavne dvorane in prostore, razkošna stanovanja od ljudskih žuljev in krvi obogatelih verižnikov in oderuhov. Končno je pa tudi res čudno, da bi ravno učitelji in vzgojitelji naše mladine in ljudstva ter bolnišnične strežnice, ako so redovnega stanu, ne imeli niti pravice do strehe, kakor jo ima vsaka čema? No, prepričani smo, da stanovanjskega vprašanja ne bo rešila ravno »Jugoslavija«; ona je izvrstna kot sredstvo za po-neumnevanje ljudi, kot politični cirkus za zabavo občinstva, kot pripravljalni tečaj za prihodnje demokratske politike — in to naj ostane. Socialna vprašanja pa bodo morali že drugi reševati.

+ Politična visoka šola. Dr. Korošec je ob vso milost pri slovenskih demokratskih politikih. Ti ljudje, ki so se pri njem učili abecede, ga razglašajo za političnega dekadenta. S tistim dnem, ko ni hotel glasovati za zaupnico, ki jo je dala vlada sama sebi, je postal politični idiot, ki drugega ne dela, kakor da hodi radikalcem na limanice. Ali bi ne bilo dobro, ko bi recimo gospoda Ribnikar in Voglar, ki sta tudi ptiča, ustanovila visoko politično šolo za vse poslance, ki niso glasovali z vlado? Ker je to večina zbornice, bi bil zaslužek dober in glasovanje prihodnjice morda ugodnejše.

+ Čudne posledice. Zmagoslavje navadno vpliva na človeka pomirjujoče. Naše vladno časopisje — »Narod« in »Napred« — se pa nasprotno po »zmagi« peni srda. »Narod« je namazal stolpce in stolpce laži, psov, srditih kombinacij in groženj. Na vse drugo je pozabil. Stojimo tik pred koroškim ljudskim glasovanjem, a on sanja, kako bo vse »odrinil« in »hodil na dnevni red« preko vsega. Lomijo ga hude posledice zmagoslavja, ki ga ne more pre-

boleti. To pisarjenje je ne le nedostojno in škodljivo, ampak tudi brezkoristno, ljubi vladni možje! Pustite tol' za to, da ste pripravili iz nenasnega strankarstva državo v težko krizo, da ste pomandrali ustavno čut, da se še bičeno oklepate svojih mest, dasi ne znate in ne morete vladati, boste dajali odgovor pred ljudstvom. Tam se bomo pomenili in potem pride sodba.

+ Iz italijanske socialistične stranke. Kakor poroča »Journal des débats« v svoji številki z dne 28. avgusta, se bliža v italijanski socialistični stranki razkol. Glavni urednik časopisa »Il Soviet«, socialist Bordigo in urednik »Avantija« Serrati se pripravljata, da se ločita od Lazzarijeve in Turatijeve skupine, ker se jima zdita po svoji politični smeri prezmerna. Iz tega poročila je razvidno, da stopa italijanski socializem, ki je bil tekom svetovne vojne v najlutejši opoziciji, na čezdalje radikalnejša pota. Jasen dokaz leži tudi v vedno večjem številu boljševiških listov, ki se v zadnjem času ustanavljajo v Italiji. Razumljivo nam je potemtakem, da je ministrski predsednik Nitti izjavil: »Ogrožajo nas največje nevarnosti, če se ne odločimo, da se s pogumom lotimo reševanja našega položaja.« Sedaj vemo tudi, kakšne so one »navade, ki se razširjajo, ideje, ki se udomačujejo in nameni, ki privrejšajo«, o katerih je govoril Nitti. Mislimo, da bodo »nameni« v Italiji kmalu »privreli«.

+ Sir Edward Grey poslanik v Ameriki. Prejšnji minister zunanjih zadev Grey, o katerem so svoječasno pisali časopisi, da je umrl, je imenovan od angleške vlade za poslanika v Ameriki. On spada med tiste redke ljudi, kateri doživijo srečo, da berejo lastne nekrologe že pred smrtjo. To je znamenje, da bo še precej dolgo živel. Mož je zelo sposoben, miren in vstrajen. Spisal je po svoji smrti v časopisih lepo knjižico o zvezi narodov.

Dnevne novice.

— Visokošolci gozdarske stroke. Visokošolcem gozdarske stroke, kateri študirajo ali žele študirati v inozemstvu (na Dunaju ali v Švici), se bode za l. 1919/20 razdelilo 4 do 5 štipendij v zneskih 2000 do 2500 K. Prošnje z vsemi potrebnimi dokazili (krstni list, pripadnost, zadnje spričevalo in potrdilo revnosti) je nasloviti na kr. ministrstvo gozdov in rudnikov v Beogradu, a vložiti jih je treba naj-pozneje do 8. septembra t. l. pri Gozdarskem oddelku deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 1.

— »Doslednost« zdravstvenega odseka deželne vlade za Slovenijo in Istro. Prejeli smo: Marsikomu bo morda iz prejšnjih časov še znano, da je bilo nastavljanje slovenskih zdravnikov v javnih bolnicah skoraj nekaj nemogočega in neverjetnega. Tem neverjetnejše pa je dejstvo, s kakimi ničevimi pretvezami se takorekoč pode slovenski zdravniki iz bolnic pod sedanjou upravo. Evo fakta! Dobil sem pred nekaj dnevi odpoved službe kot sekundarski zdravnik javne bolnice v Mariboru od zdravstvenega odseka za Slovenijo, katero priobčim dobesedno: »Zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro Vam s 1. septembrom t. l. odpoveduje službo sekundarija na občni javni bolnici v Mariboru. Ker ste aktivni vojaški zdravnik in Vam torej po določilih naredb št. 309 z dne 24. januarja t. l. Ur. l. ne gre dvojna plača (vojaška in civilna), odpadejo v Vašem slučaju vsi posledki v razpisu za sekundarske službe določenega odpovednega roka.« Iz besedila tega odloka je torej razvidno, da je glavni vzrok te odpovedi dvojna plača. Ali sploh še eksistira danes človek, ki smatra: takozvani znesek 164 K za mesečno plačo, kakor so jo imeli oziramo jo imajo še vedno sekundarni zdravniki v bolnicah? Zdravstveni odsek naj blagovoli vzeti tudi na znanje, da nisem niti prosil za sprejem v skupno armado kot aktivni zdravnik in da do danes kot tak tudi nisem sprejet. Zdravstvenemu odseku v Ljubljani pa mora biti dobro znano, da je imenoval kljub tej naredbi št. 309 zdravnike, ki se nabajajo začasno ravno tako v vojaški službi, tudi za funkcionarje v civilnih bolnicah in to v času, ko je veljala ta naredba že nekaj mesecev, z drugimi besedami, da dobivajo torej tudi ti zdravniki dvojno plačo, vojaško in civilno. Dokaz torej, da je postopanje zdravstvenega odseka pristansko. Odpoved službe je dobil istočasno z menoj tudi tov. dr. V. M. z motivacijo, da tudi njemu ne gre dvojna plača, ker je rezervni zdravnik in v vojaški službi. Če velja ta naredba za dva, naj se uveljavi tudi za druge. Gospoda, malo več doslednosti! — Dr. J. M. in dr. V. M.

— Žrtve Save. Prejeli smo: Taki lahkomiselni stavki, kakor jih pod gornjim naslovom priobčuje »Slovenski Narod«, so zelo pomembno in žalostno spričevalo za tiste, ki jih pišejo in odobravajo. Kaj se je zgodilo? Mlad fant, ki bi bil gotovo še rad živel, je pri kopanju utonil, g. Pavlič, ki je v usodnem trenutku edini in brez premišljevanja o Sokolih in Orlih skočil za nanesrečencem, ga ni mogel več rešiti.

Dogodek, ki je »gledan z objektivnega stališča« vsaj toliko pretresujoč in važen, kolikor vsaka smrt mladega človeka. Pa pride pamfletist, ki mu prezgodnja smrt niti toliko ni seigla so srca, da bi molčal, marveč ga »edinolet dogodek kot tak, gledan z objektivnega stališča«, tako veseli, da z očitnim zadovoljstvom napiše sledeče besede: — Reševalec, ako sploh zasluži to ime, splava k bregu in spleza na skalo, kot da bi v utopljevalcu spoznal svojega najhujšega sovražnika in gledal, kako se njegov bližnji, ki naj bi ga ljubil kot samega sebe, potaplja... Če je namen ljubljanskega Orla tako vzgojevati slovensko mladino itd. — Ali jih poznate, te zverine? — Tako pišejo šarlatani, ki se vže naprej branijo dokazov in so veseli, da se jim dokazovati ne more, a so vespovsod »pripravljani za umestno nadaljnje postopanje«, ljudje, ki pa »jim ni do tega, da bi po časopisih razpravljali o »svoji« logiki, objektivnosti in drugem sličnem, dasiravno so sami za sebe prepričani, da bi niti v eni točki ne podlegli«, ter čutijo neskončno zadoščenje, če postavijo »strankarsko strast« v ušesca. Zato bi tudi ostalo brez koristi, ako bi jih kdo skušal pregovarjati, ker nje napoti »edinolet dogodek kot tak, gledan z objektivnega stališča, do tega, da oddajajo »Slov. Narodu« dotične novice.« — Vesel sem, da poznam g. Pavliča in brez skrbi trdim, da se on baš kot »Orle« bolj nego »Narodov« dopisnik zaveda, da je biti človek več nego »igrati se Sokole in Čuke«. Nasprotno se mi pa zdi mogoče, da bi se taisti »Narodov dopisnik«, ki je seveda »pustil svoje ime in naslov v uredništvu »Slov. Naroda« najbrž res samo zato, da da katerikoli inštanca »priliko za umestno nadaljnje postopanje«, niti takrat ne zavedel in ne spoznal prave morale, če bi n. pr. njega samega kdaj doletela »nesreča«, da bi se istemu g. Pavliču — zoper katerega pa nima »nikakršne morda osebne mrznje« — posrečilo, rešiti njegovo življenje iz Save; mislim, da bi ta čudovito objektivni dopisnik tudi tedaj premočnil edinolet »dogodek kot tak« ter se napotil v uredništvo »Slov. Naroda« itd. — Neumno bi bilo, da bi vlačil še druga imena na dan, ampak vredno se mi zdi, da za konec spomnim na tisto staroveljavno prislovico, ki pravi, da slepi in gluhi psi najbolje lajajo. Primera je groba, toda govori dovolj glasno in razločno. Ciril J.

— Ježica. V nedeljo, dne 31. t. m., po navlija pev. društvo »Zora« pevsko prireditve v dvorani kat. izobr. društva s sledečim sporedom: 1. Bleiskemu jezeru. 2. Na vasi. 3. Planinska. 4. Mornar. 5. Colničku. 6. Vasovalec. 7. Lahko noč. 8. Nezakonska mati. 9. Angel miru. 10. Triglav. 11. Zapoj mi ptičica. 12. Slovenska zemlja. Začetek ob 16. uri. K obliini udeležbi vabi odbor.

— Iz Kočevja. Kdor zna brati med vrstami, bo iz »Poslanega« v št. 193 »Slovenca« razbral, da se tam doli godijo čedne reči med Slovenci samimi. Ne bo se motil. Na veliko zabavo Kočevjarjev so si Slovenci med seboj pošteni v laseh, odlikujejo se pa po »kavalirstvu« nekateri pristaji JDS. Da stranka takih elementov ne izbruhla iz sebe! No, pa to je interna zadeva stranke same. Zadnje čase se je ta cvet spravil posebno nad prof. Watzl-na. Kakor ga poznamo, tudi na zadnji napad v Jugoslaviji št. 205 ne bo odgovoril, dasi je to pisanje nad vse podlo. Seveda, z gnojnico in smetmi nima vsakdo rad opravka. G. prof. Watzl si je stekel ob prevratu mnogo zaslug za slovenstvo v Kočevju; s kremenito odločnostjo in žilavostjo se je lotil dela in marsikaj se je uredilo prej, nego smo si upali misliti. Da ga pa sedaj nekdo napada in trdi, da je najhujši in najnevarnejši nemškutar ter sovražnik slovenstva, je pa vendar le več kot odveč! Da, celo zahteva, da ga vlada odstrani z gimnazije: ti možgani morajo biti res v stadiju paralize od same strasti in sovraštva.

— Na naslov gradbenega ravnateljstva. Že večkrat so se čule iz občinstva pritožbe o neredni vožnji kolesarjev na državni cesti iz Ljubljane proti Posavju. Res je sicer, da so se navadili kolesarji gotove brezobzirne vožnje napram pešcem, toda poudarjati je treba, da sta pešpoti na obeh straneh državne ceste izrecno prosti tudi kolesarjem. Onim pešcem, ki hočejo nemoteno korakati, naj bi se določila ena pešpot ter se ond prepovedala kolesarjem vožnja. Tako bi bilo obema ustrezno, ker bi kolesarji še vedno imeli eno pešpot na razpolago. Grajati pa moramo odločno razvado cestarjev, da razsipajo gramoz čez polovico pešpoti ter jo tako zožujejo na nedopusten način. Cestna služba na tem delu državne ceste tudi sicer ni posebna. Tako je ležalo na pešpoti državne ceste v Malivasi, občine Ježica še pred kratkim vse polno hlovov neovirano skozi cel teden, ne da bi cestar prisilil dotičnega posestnika, da odstrani to nevarno (posebno ponoči) cestno zapreko. Tu nekaj ni v redu: zdi se, da pri nadzorstvu državnih cest. Most preko Bistrice pri Viru se je pred dvema mesecema sesedel; do danes še ni popravljen, akoprav ne bi bilo treba bogve kaj dela

za to. Prosimo gradbeno ravnateljstvo, da posveti malo v te zadeve.

— **Iz Lukovice pri Domžalah** pišejo: Tu opravlja še nekaj mesecev službo na pošti neki gospod, ki spravlja s svojo »nalančnostjo«¹ ljudstvo in urade do obupa. Za odpiranje in sortiranje malenkostne pošte, ki dohaja v Lukovico, rabi po cele ure, mnogokrat ves dopoldan, ljudstvo pa šikanira z malenkostnimi formalnimi zahtevami; kdor mu kaj ugovarja, tega prav po kraško ozmerja, najbrže misli, da je še vedno med tistimi pohlevnimi Čiči, kjer je prej služboval. Vsled njegove »nalančnosti«¹ dohajajo brzojavke, ekspresna pisma in druge pošiljke tako pozno, kot se nikdar prej. Prosimo pošto ravnateljstvo, naj reši prebivalstvo lukovske okolice tega gospoda; tudi državnim uradom na Brdu se bo s tem zelo ustreglo.

— **Novo žigosanje denarja?** Zagrebška »Nar. Politika«¹ poroča iz poučenih krogov, da se bodo bankovci znova žigosali, vendar na čisto drug način nego zadnjič. — **Danes**, ko prevzema francoščina vlogo, ki jo je dosedaj pri nas igrala nemščina, naj nihče ne zamudi se je priučiti. V jugoslovanski knjižarni je ravnokar izšla francoska slovnica prof. dr. Brežnika, ki stane vezana samo 8 kron.

Ljubljanske novice.

Ij **Umrli** je po daljšem bolehanju dolgoletna odpraviteljica naših časopisov gospodična Amalija Bohinec. Blaga pokojnica je bila od l. 1889 v upravi naših časopisov in je skoro vso dobo zavzemala v njej vodilno mesto. Pogreb bo danes popoldne iz hiše na Dunajski cesti št. 17. Blagi pokojnici najblažji spomin, velec. rodbini pa naše iskreno sožalje!

Ij **Ljudski oder** v Ljubljani. Da nudi svojim članom kolikor mogoče več temeljne naobrazbe v dramatik, se je Ljudski oder odločil, da otvori še pred otvoritvijo jesenske sezone svojo dramatično šolo, v kateri hoče podati vsem teoretičnega in praktičnega pouka. Dosedaj smo tega pouka pri naših društvih vedno pogrešali, zato pa bodo sedaj vsi oni, ki se za dramatik res zanimajo, imeli priliko se čim več poučiti v tej stroki. Vsem gojencem dramatične šole bo na ta način dana možnost izuriti svoje moči, povspeti se nad sedanjí nívó in iz samih sebe ustvarjati značaje, katere zahtevajo dane partije. Enkrat za vselej mora pasti misel: samo da se igra — ne vpraša se pa, kako naj se igra, kako naj se res dobro, dovršeno igra! Doživljamo na vseh poljih proboju, napredek, povsodi gremo korak za korakom dalje, zakaj naj bi ravno na tem prevaženem delu zaostajali? Ljudski oder se dobro zaveda svoje velike prosvetne naloge med ljudstvom, zato pa tudi hoče, da izpolni v polni meri svojo nalogo. Ker pa ima Ljudski oder v svojem programu združitev vseh podeželskih odrov v nekako celoto, obenem pa hoče izobraziti v ti šoli tudi vse one člane naših ljubljanskih prosvet, ki imajo veselje do dramatike, niso vabljeni samo pravi člani Ljudskega odra, temveč vsi, ki imajo do stvari zanimanje. Prosimo vse ljubljanske prosvete in okoličanska društva, da takoj opozore svoje člane na to in jih prijavijo v to šolo! Prijave sprejema tajništvo Ljudskega odra v svoji pisarni v Ljudskem domu (pisarno ali ustmeno) vsak večer od 6. do 8. ure. Podrobnosti in natančnejši spored, kakor tudi dan otvoritve naznanimo pravočasno potem časopisja. Želimo, da se našemu pozivu odzove kolikor mogoče veliko gospodinj in gospodov, katerim obetamo, da se bo Ljudski oder potrudil, da jim poda res nekaj dobrega in koristnega.

Ij **Glasbena Matica**. Vpisovanje gojencev v konservatorij Glasbene Matice za vse glasbene instrumente, teoretične predmete, solopetje, v operno in dramatično šolo in vpisovanje gojencev v društveno glasbeno šolo se bo vršilo v dneh od 9. do 15. septembra v Glasbeni Matici.

Ij **Nogometna revanš** — tekma »Lev«¹ — »Ilirija«¹ v šiški. — 1 : 1, 3 : 0. — Včerajšnja nogometna tekma nam je nudila dokaj zanimivih prizorov. — V prvi polovici so se »Ilirijani«¹ precej dobro obnesli, med tem ko so v drugi polovici po zgubi vratarja gosp. Pelana skoro odrekli. — Razlika 4 : 1 v prid češkemu »Levu«¹ si razlagamo z dejstvom, da ni Ilirija razpolagala z vsemi igralci; sodelovali so namreč trije rezervni mošči. — Ni naš namen, očitati napake drugim, ampak pošiljamo te vrstice našim nogometašem le v nasvet. — Opazili smo, da v vsej igri vlada neka pezanost, malo sigurne kombinacije in tehnike in pred vsem malo uvaževanja napadalnih krilcev; tudi tisto obnavljanje z žogo, tista negibnost, nakopitvenje več igralcev, tista negotovost: naprej ali nazaj z žogo, naj se vdruži odstrani, in kot princip naj služi deviza: »Naprej!«, kar nam je pred vsem pokazal gosp. Zuchiat, Upamo, da se bodo vdrugič uvaževale te naše besede, zato kličemo našim vztrajnim nogometašem: Le naprej!

Ij **Dunajska cesta** v Ljubljani je bila nekdanj tlakovana. Danes je podobna naj-

zaniknejši vaški ulici. Pol metra globoke udrtine se napolnijo ob dežju s celimi jarki vode. Le čudno, da se še ni nihče ponesrečil pri ekpediciji, katero pomeni vsaka vožnja po tej slavni ljubljanski »Iliriji«. Mestni magistrat seveda se ne zmeni za to, saj je menda v Mestnem domu vedno rešilni voz na razpolago.

Ij **Čevljarska zadruga** za Ljubljano in okolico vabi svoje člane k rednemu obnemu zboru, kateri se vrši v nedeljo, dne 31. t. m. točno ob 2. uri pop. v gostilni g. Val. Mraka, Rimska cesta 4. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Najnovejša poročila.

(Naše telefonsko poročilo.)

MEJE JUGOSLOVANSKE BARANJE.

Zagreb, 28. avgusta. »Obzorovemu«¹ dopisniku je zunanji minister dr. Trumbić pred dnevi izjavil, da je sporočil svet peticije, da je vprašanje Baranje v glavnem povoljno rešeno. Meje so določene nastopno: Od Donave, južno od Mohača gre črta v obliki izbočenega loka k Dravi, nadalje od Miholjca, tako da nam ostaneta kraja Daljok in Turjanci. Sam Mohač, v katerem živi močen pravoslavni element, je definitivno priznan Mažarski. Ako se vzame, da je mirovna konferenca prvotno bila dovolila celo Baranjo Mažarski s tem, da je določila meje na Donavi in Dravi, in da je naši delegaciji komaj uspelo, izvojevati ponovno otvoritev debate o tem vprašanju, nas more ta rezultat razveseliti. Treba, da naši ljudje doma vzamejo obenem na znanje, da zavezniki smatrajo ta odstop od prejšnjih sklepov edino kakor neke vrste anticipativne kompenzacije za žrtve, ki jih nam je naložila na zapadu. — (Taka je samoodločba narodov! Dajo nam v Baranji, kar je naše, da nam na Goriškem, v Trstu in Istri vzamejo trikrat več naše dragocene zemlje in dragga naroda. Tako se je delal mir v Parizu l. 1919., ko je »vladalo«¹ geslo samoodločbe narodov!)

ŠKOF MAHNIČ SE VRNE.

Zagreb, 28. avgusta. »Narodna Politika«¹ poroča s Krka, da prihajajo vesti, da bo škofu dr. Mahniču v kratkem dovoljen povratek domov. Njegov prihod pričakujejo v začetku septembra.

OPOZICIJA PROTI VLADI.

Belgrad, 28. avgusta. Nocojšnja »Tribuna«¹ poroča: Bivši minister za pravosodje dr. Marko Trifković je včeraj v imenu celokupne opozicije sporočil predsedniku zbornice dr. Draži Pavloviču nastopno: »Ker vlada nima zadostne večine, ki bi bila sposobna za delo, zato naj iz tega dejstva izvaja konsekvence. Če vlada tega ne bo storila, odklanja opozicija vsako odgovornost, ako vlada trdovratno ne bi hotela spoznati ne samo svojega položaja, ampak tudi ogromne škode, ki jo povzroča državi, če bi se hotela za vsako ceno držati na krmilu.« — Predsednik zbornice dr. Draža Pavlovič je to izjavo takoj sporočil ministrskemu predsedniku Davidoviču.

Belgrad, 28. avgusta. »Večerne Novosti«¹ pišejo, da opozicija ne misli voditi obstrukcije, ampak samo pokazati vladi, da nima temelja za delo ter da njeni navidezni večini ni mogoče trajno delati.

SOCIALISTIČNI MINISTRI PRI REGENTU.

Belgrad, 28. avgusta. Včeraj so bili socialistični ministri Korač, Bukšeg in Kristan na dvoru, da položijo prisego v roke regentu. Nato je sledila kratka avdijenca pri regentu. V meščanskih strankah se ta poset beleži z velikim zadovoljstvom.

SOCIALISTIČNI RENEGATI.

Belgrad, 28. avgusta. »Radničke Novine«¹ glasilo socialistične stranke, ljuto napadajo slovenske in hrvatske socialne demokrate, ki so poslali kar 3 ministre v buržoazijsko kapitalistično vlado. Ta vstop socialnih demokratov v kapitalistično vlado znači odkrit prestop v tabor buržoazije. »Večerne Novosti«¹ odločno zanikajo, da bi bila buržoazija dala kakšno zagotovilo, da v bodoče ne bo zapirala radikalnih socialistov. Pravijo, da socialistične mase niso želele, niti ne odobravajo vstopa, ampak da so se sedanji ministri kar sami na svojo roko odločili za to ukoštvo, ker niso za to dobili dovoljenja niti od lastnih socialističnih oblasti. Ogorčeno imenujejo to dejanje izdajstvo nad socializmom.

MINISTER VULČIČ IN SAVSKI MOST.

Belgrad, 28. avgusta. Prejšnji železniški minister Vulović je neprestano pripovedoval, da bo železniški most preko Save popolnoma gotov že 12. avgusta. Sedaj je pa njegov naslednik minister Drašković prišel na to, da je treba železniške konstrukcije za most šele naročiti ter je to tudi storil v Nemški Avstriji. Spravljiva demokratska zajednica, kakor znano, ni pustila prejšnjega ministra Vuloviča, katerega odstop je radikalna stranka zahtevala vsled njegove nesposobnosti. Sedaj

se lahko pričakuje, da bo minister Vulović nadalje vodil z isto spretnostjo ministristvo za javne zgradbe.

ITALIJANI ODHAJAJO S ČRESA.

Zagreb, 28. avgusta. »Narodna Politika«¹ poroča s Krka, da so italijanski frančiškani, ki so došli na Cres namesto izgnanih konventualcev, dobili nalog, naj odidejo nazaj v Italijo. Med prebivalstvom je to zbudilo veliko veselje.

VPRAŠANJE PRIPADNOSTI BARČA.

Osijek, 28. avgusta. »Jug«¹ poroča iz Pariza, da se sedaj razpravlja na mirovni konferenci vprašanje o pripadnosti Barča in da je spomenica osješke trgovske obrtne zbornice zaradi tega vprašanja ravno pravočasno dospela tja.

NOTA RUMUNJI.

LDU St. Germain, 28. avgusta. (Dun. KU.) Listi objavljajo besedilo zadnje Rumuniji izročene spomenice. Ta nota zahteva, da rumunska vlada prizna načelo, naj tvori vse blago sovražnih držav skupno zalogo za zvezne sile. Izročitev takega blaga v odškodninske svrhe pristaja samo obnovitveni komisiji. Rumunija mora izročiti natančen sestavek vsega blaga, ki ga je od novembra 1918 dalje na Ogrskem zaplenila. Kako se ima to blago razdeliti, bo odločila obnovitvena komisija. Rumunija ima pravico zahtevati le tisto blago, ki je bilo odpeljano iz Rumunije.

NEMŠKO-AVSTRIJSKA MIROVNA POGODBA.

LDU. St. Germain, 26. avgusta. DKU. »Echo de Paris«¹ doznava, da so gospodarske določbe nemško-avstrijske mirovne pogodbe bistveno ostale iste, vendar pa so bile sprejete nekatere določbe, ki naj zagotovijo Nemški Avstriji oskrbo s premogom. »Matin«¹ piše, da so novi predlogi delo vrhovnega sveta tako otežkočili, da se ne more reči, kdaj bo končano. Listi primerjajo nemško-avstrijsko mirovno pogodbo z delom Penelope.

Vestnik S. K. S. Z.

* Katoliško izobraževalno društvo v Velikih Laščah ponavlja F. S. Finžgarjevo »Verigo«¹ 31. t. m. ob 15. uri Ker je čisti dobiček namenjen za pogorelce v Zagradcu, se uljudno vabi za mnogobrojni obiski; posebno možje dobrodošli.

Dijaški vestnik.

V Ljudskem domu, li. nadstropje, št. 44, imajo svoje prostore: srednja pisarna S. D. Z., ljubljanska podružnica S. D. Z., ljubljanska knjižnica S. D. Z. in S. D. C. Vse dopise je pošiljati sem. Uradne ure so od 10 do 12. ure dop.

Dopisniki S. D. C.! Prosimo nujno za odgovore in za imenik naših članov. — S. D. C.

Orlovski tabor v Selcih. Od Ljubljane do Trčica in od Trčica do Žirov se zbirajo čete naših fantov, da si v lepi selški dolini podajo bratske roke v nedeljo dne 31. avgusta. Iz Ljubljane je priglasi cel vadi-teljski zbor O. Z. Udeležbo v krojih so priglasi bratski odseki: Sv. Jakob v Ljubljani, Vič, Šmartno pod Šmarno goro, Št. Vid nad Ljubljano, Kranj, Trčič, Žiri in celo loško okrožje. Iz drugih krajev se priglasi fantje v narodni in navadni obleki. Pripeljejo se na okrašenih vozovih.

Orlice pridejo na selški Orlovski tabor iz Ljubljane, iz Kranja, iz Trčica in z Viča.

Telovadecem in številnim udeležencem, ki so se priglasi za Orlovsko prireditve v Selcih nad škofjo Loko sporočamo, da se prireditve vrši ob vsakem vremenu. Po maši zapojejo pevci na selškem pokopališču na grobu pokojne Krekove matere. Na taboru govori prof. Kobljar, dr. Rožič in drugi. Za vozove, zajutrek in kosilo bo v polni meri preskrbljeno. Na svidenje! Na zdar!

Tabor v Selcah. Vaditeljski zbor O. Z. in odsek Ljubljana-Sv. Peter se korporativno udeležijo javne telovadbe v Selcah. Vrhniško okrožje Orlov priredi 7. septembra v Horjulu javno telovadbo. Nastopijo Orli, Orlice in naraščaj. Uljudno vabimo vse, ki se zanimajo za naše delo.

Obsavsko okrožje Orlov priredi 7. septembra v Horjulu javno telovadbo. Nastopijo Orli, Orlice in naraščaj. Uljudno vabimo vse, ki se zanimajo za naše delo.

Sporod telovadbe na Orlovskem taboru v Trbovljah: 1. Naraščaj — vaje l. 1919. 2. Orlice — vaje 1919. 3. Člani — vaje 1919. 4. Naraščaj — prosta vaje l. 1911. 5. Orlice — vaje v zvezdi. 6. Člani — vaje s palicami. 7. Naraščaj v skupinah. 8. Orlice — vaje s šerpami. 9. Vaditeljske vaje 1919. 10. Orodna telovadba. 11. Sku-

pina naraščaja, Orlic in članov. Pri telovadbi igra polnoštevila jeseniška Orlov-ska godba. Vse druge priprave so v najboljšem teku, da obeta biti prireditve nekaj sijajnega. Na svidenje!

Večernega vaditeljskega tečaja Orlic se udeležuje okoli 75 članic ljubljanskih in okoliških krožkov. Na celodnevni vadit. tečaj od 1.—7. septembra se je priglasi dosedaj 94 članic. Tečaja se udeleži tudi zastopnica čeških Orlic s. Nečasova.

Krekova prosveta. Odsek Orlic naznanja svojim članicam, da se vrši telovadba danes zvečer bo 7. uri. Znaprej se bo vršila telovadba redno vsak torek in petek. Prihajajte točno in polnoštevila. — Zdrave.

Izgubila se je dne 26. t. m. popoldne v veži Bonačeve hiše v Selenburgovi ulici ali nekoliko dalje na Dunajski cesti črna usnjata ročna torbica z večjo vsoto denarja, zlato žensko uro-zapestnico v rdečem etuiju in obnošeno črno denarnico. Pošteni najditelj se prosi, da jo odda proti dobri nagradi v trgovini gđc. Kadičeve v Prešernovi ulici.

Poslane.

Ker je prišla zadeva Kranjskogorske elektrarne v javnost v dveh člankih v »Narodu«, sem primoran tudi javnosti podati svoje pojasnilo.

Ko se je pričela vojka z Italijo, se je spre-menila Kranjska gora v veliko vojaško taborišče. Pod tedanjim vodstvom majorja Rimla se je raz-siril kolodvor, gradile ceste itd. Vojstvo je hotelo izrabiti vse in ker je takratni štacijski poveljnik Rimi hotel napraviti tudi električno centralo, se je obrnil do bivšega župana Petermana in mu pred-lagal, da naj občina plača ves material za izpe-ljavo tega načrta, a vojaštvo bo dalo delavce in tehnične zastopni; elektrarna pa ostane po končani vojski lasti občine. Petermanu se cela zadeva niti toliko ni zdela vredna, da bi bil sklical občinsko sejo, marveč je prišel k meni, ter mi z vsem ogor-čenjem pripovedoval, kaj da vojaštvo vse zahteva; občina nima sredstev, da bi mogla plačati potreben material, a če bi se tudi kaj takega zgodilo, elek-trarna stoji, pride sovražni letalec, vrže bombe in občina je ob vse. Odgovoril sem mu: »To je stvar občinskega odbora; ako kredit dovoli, se bo de-gradla centrala, če pa ne, pa tudi vojaštvo ni upra-vičeno staviti takih zahtev!« Peterman je tedaj na lastno odgovornost vse odklonil in električna cen-trala je bila za tedaj pokopana. To je bilo v avgu-stu leta 1915.

V juliju leta 1916 sem bil postavljen od ta-kratne deželne vlade za gerenta občine Kranjska gora. Moja prva naloga je bila, da se zavzamem za zgradbo elektrarne, ker tudi tedaj se je na-hajalo še mnogo vojaštva v Kranjski gori. Imel sem na svoji strani ing. poročnika Beštra, kateri si je sam prizadeval, da bi šel občini na roko. Sklical sem dve zaporedni gerentski seji, v katerih se je obravnavalo to vprašanje in se sklenilo, da naj se z zgradbo takoj prične, finansirala bo de-gradbo začasno Posojilnica v Kranjski gori, a pozneje, če se dobi dovoljenje de-želne odbora za najem posojila, ostala bo de-naprava občini.

Pri deželnem odboru so mi na moje osebno vprašanje povedali, da se posojilo dovoli le pod pogojem, če se za to izreče plebiscit v smislu § 77 obč. reda. Ta plebiscit so pri deželnem od-boru zahtevali zaradi važnosti stvari in zaradi velikega rizika. Ljudsko glajovanje v smislu občinskega reda je pa bilo takrat neizvedljivo, pa bi bilo gotovo tudi izpadlo negativno, kajti po § 77 bi se moralo izreči za elektrarno 75 (¾) vo-lilcev, a podobni Gozd in Srednji vrh nimajo nobenega interesa pri elektrarni in je jasno, da bi glasovali proti. Stavba se je kljub temu gradila. Posojilnica je dajala denar in je riskirala s tem vse. Seveda danes je elektrarna v obratu in ni nobene nevarnosti več. Pa še nekaj: Vsem Kranjskogorčanom je znano, v kakšnih razmerah se je elektrarna gradila. Inženir Bešter je bil eden izmed onih, ki je nosil pri vojaških oblasteh označbo »p. v.« Imeli so ga za Srbofila, politično nezanesljivega, zato ni imel nikake zasluabe pri etapnem povelj-niku, ki mu je nagajal, kjer je mogel in kolikor je mogel. To vam še danes sam lahko izpriča (sta-nuje v Ljubljani, Franciškanska ulica 10). Prišlo bi bilo kmalu tako daleč, da bi bila Posojilnica od-po-vredala kredit in bi se morala valed tega stavba prenehati, a takrat ni bilo nikogar bliže, ne Pe-termana in ne tistih, ki danes vpijejo, da bi po-magali. Jaz sem pa šel k inženirju Beštru in mu rekel, da jamčim sam s svojim premoženjem za vse potrebščine, samo naj gradbo nadaljuje in de-kenča. Takih težav je bilo med gradnjo vse polno. Po vseh mogočih križevih potih se nam je ven-darje končno posrežilo zgradbo dokončati in jo izročiti v juliju 1917 javnemu prometu. Zgrajena je bila elektrarna brez vsake rizike in brez vsake finančne žrtve, brez vsakega sodelovanja občine, ves riziko je nosila Posojilnica, oziroma pravilno danes tako obkrožani in zasramovani župnik Kra-jec in podpisani gerent. Polovica Kranjske gore je uživala od tedaj do preobrata to ugodnost, da je imela razsvetljavo popolnoma zastoni, a sedaj, ko se zahteva plačilo in sicer malekost 2 K 50 v mesečno od žarnice od 16—50 svet, ta nečuvna gonja in to od ljudi, izmed katerih je zlasti eden užival med vojsko samo dobroto vojnih dobičkov!

Kakor dva zapisnika občinskih sej jasno sve-dočita, je Posojilnica v Kranjski gori finansiranje dovolila le pod tem pogojem, da postane njena edina in izključna last in se jo v resnici cela zgrad-ba smatrala kot izključna last Posojilnice. Načel-stvo je vedno poudarjalo, da more prevzeti riziko in nevarnost za elektrarno le v tem slučaju, da ostane elektrarna last in le izključna last Poso-jilnice. Tonzadnji zapisniki so vedno na razpolago v občinski pisarni.

Vsi tozadevni papirji zapisnikov gerentskih sej so bili nabiti na občinski deski skozi 14 dni. De-želna vlada po svojih zastopnikih vse sklepe odobrila, sodnija je izpolnila vknjižbo lastninske pravice v korist Posojilnice v Kranjski gori in sedaj naj govore — juristi.

Končno naj še omenim z ozirom na napade na gospoda poveljnika notranjih stvari, g. Golia, da on a to zadevo ni nikdar imel niti uradno, niti izvenuradno kaj opraviti.

Kranjska gora, 27. avgusta 1919

Josip Lavtižar,
posestnik in občinski gerent

* Za vsebino pod tem naslovom ne prevzema uredništvo nobene odgovornosti.

Mladenka pridna, vestna, z večletnimi spricčevali, ki je štiri leta služila kot bolniška strežnica v deželni bolnici v Gradcu, išče enake ali primerne službe v Jugoslaviji kot bolniška strežnica v bolnici ali tudi v privatno hišo. — Naslov: Francka Janjež, Verže, p. Sv. Križ pri Ljutomeru.

Modistka, delavka la moč, katere se tudi temu primerano plača, se sprejme v trajno delo. — Ker odpotujem prve dni septembra na Dunaj nakupovat modele, se je zglasiti takoj. **Modni salon Rozi Fabčić, Rimska c. 6.**

Deklico za vse, ki ljubi red in snago, sprejme rodbina z odraslimi otroci. Ponudbe na upravnistvo tega lista pod št. 500. 5079.

Odda mehlovana soba s posebnim se mehlovanjem v vodom, gospodu, ki je čez dan zaposlen. Izve se v upravi „SLOVENCA“ pod št. 5080.

Modistinja, prvovrstna moč, se išče za damske klobuke v Zagrebu. Plača zelo dobra, nastop takoj. Vpraša se za naslov pri upravi Slovenca pod št. 5076.

Več lisoč različnih praznih steklenic, večjo množino praznih zabojev, praznih sodov in praznih vrec ter zamaškov odda tvrdka **Josip Zidar, Ljubljana, Dunajska c. 31.**

Premog, dobava istega se prepusti gospodarju v Ljubljani, ki odda v najem stanovanje z 2 — 3 sobami za 15. sept. ali eno sobo za takoj. Ponudbe pod Uradnik 5085 na upravo.

Kuharica, ki opravlja vsa dela, išče se, sekuradniški družini treh oseb, brez polja in živine, za trg na Dolenjskem. Naslov pove upravnistvo „SLOVENCA“ pod št. 5053.

Kuharico, samostojno, iščem proti mesečni plači 120 kron. Nastop službe takoj. Ponudbe naj se pošljejo na naslov: Vilma Bačić, Osljak, L. Kapucinska ulica 1. Slavonija.

Na hrano in stanovanje se sprejmete naslov pove uprava lista pod št. 5086.

Uradnik išče mehlovano mesečno sobo za takoj. Cenj. ponudbe na upravo lista pod Soba.

Išče se lesačev za sekanje prvo-več dobrih vrstnega gozda v Ljubljanski okolici proti visoki plači oziroma tudi s hrano. Več pove **Jožef Oražem, Selo, Moste pri Ljubljani.**

Ponudim vagonse množine novega krompirja, kot čebule. Cene nizke, Ljubljana, točna postrežba. **Jožef Oražem, Selo, Moste pri Ljubljani.**

Več pomočnic in učenko za izdelovanje perila sprejme proti dobri plači, **Lujiza Sartory, Breg št. 18, II. nadstropje ali Ariževniška ulica št. 11.**

Trstije (Štorje) se dobi v vsaki množini Ljubljana, Jernova ulica št. 11.

Odvetnik DR. M. PIRC
Cigaletova ulica 1.
urađuje zopet od 8—12 ure in od 14—17. ure (2—5. pop.)

Učenko
sprejme zaloga pohištva J. Černe, Ljubljana, Dunajska cesta 28. 5084

Spalne in jedilne sobe, kuhinjske oprave, postelje, spodnje in vrhne modroce, umivalnike, vsakovrstne omare, mize in stole iz trdega in mehkega lesa, priporočata **Brata Sever, zaloga pohištva in tapetniška delavnica, Ljubljana, Kolizej.** Vabimo na ogled

Vabilo

prvi konjski dirki na Bledu
dne 7. septembra 1919, ob dveh popoldne.

- I. Za enovprežne toplokrvne konje, ki še niso dirkali — distanca 1500 m — ob 2. uri.
- II. Za enovprežne mrzlokrvne konje, ki še niso dirkali — distanca 1500 m — ob 2. uri 30 m.
- III. Dirka okrog jezera za eno i dvo-vprežne — distanca približno 6 km — ob 3. uri.
- IV. Dirka za jahalne konje brez zaprek — distanca 2400 m — ob 3. uri 30 m.

- PRIPOMNIJE:**
1. I. in II. dirka na travniku.
 2. pri I, II, in III. se vozi v trahu; ako kateri konj dirja več ko 100 korakov, je izključen.
 3. Pri I. in III. mora konj v trahu skozi cilj.
 4. Pri III. dirki startajo tekmovalci v presledkih treh minut in sicer najprvo enovprežni. Dvo-vprežnim se pri končni določitvi časa odračuna 30 sekund.
 5. Prvi štirje dobi pri vsaki tekmi častna darila in sledeča denarna darila: prvi 500 K, drugi 300 K, tretji 200 K, četrti 100 K.
 6. Proti izreku sodnikov ni ugovora.
 7. Dirka je pristopna vsem konjem, ki se nahajajo od prvega maha letos v Sloveniji.
 8. Prijave je vpsolati do 4. septembra na Tourist Office na Bledu, kjer se dobivajo tudi vsa pojasnila.
 9. V prijavi je navesti ime prijavitelja in številko tekme, katere se namerava vdeležiti.
 10. Hlevi bodo pripravljeni za konje, ki bodo tekmovali, brezplačno. V prijavi naj se navede potrebo hleva.
 11. V slučaju slabega vremena se vrši dirka 8. septembra, kar se bo naznanilo pri Tourist Office na Bledu 7. septembra ob 12. uri.

Tvrđka F. Čuden, Ljubljana,
Prešernova ulica št. 1

naznanja slav. občinstvu, da ostane trgovina od 28. tega m. do 6. septembra **zaprta.**

Kupim vilo ali hišo

v sredini mesta. — Cenj. ponudbe pod 5029 na upravo „Slovenca“

Zamena stanovanja.

Zamenja se moderno stanovanje, ležeče na lepem prostoru, opremljeno z električno razsvetljavo ter obstoječe iz 5 sob, kuhinje, sobe za posla, kopalnice, prostornih kleti in malega vrta proti modernemu stanovanju, obstoječemu iz 3—4 prostornih sob, kuhinje, sobe za posla, kopalnice, opremljenemu z elektr. lučjo. — Tozadevne ponudbe je vpsolati takoj pod šifro: »Zamena stanovanja« 5081 na upravnistvo tega lista.

Plačila

v inozemstvu brez stroškov do vsake višine — nakup in prodaja posestev — premoženjske zadeve.

Dr. Ivan Černe
gospodarska pisarna
LJUBLJANA
Miklošičeva c. 6, telefon 37.

Spretna

kuharica

dobi službo s 1. 9. 1919, katero bi bila voljna opravljati vsa hišna dela. Starost 30—45 let. Polovična vožnja se povrne. Plača po dogovoru. **M. Brunskole, Semič 37, Dolenjsko.**

Za rudokop se išče mlad, po možnosti samski

pisar,

zmožen računanja plač ter dopisovanja. Zahteva se popolno znanje slovenskega in nemškega jezika. Prosilci za navedeno poduradniško mesto naj pošljejo lastnoročno pisane prošnje, v katerih je navesti osebne in dosedanje službene podatke — na upravnistvo tega lista pod šifro »Rudnik« 5082.

Išče se

duhovnik

za v zavod, kjer bi maševal in imel nekaj ur šole na teden. Priglasje sprejema upravnistvo Slovenca pod št. 5044.

Naznanilo!

Slavnemu občinstvu naznanjava, da sva prevzela

gostilno „NARODNI DOM“
v Celju.

Skrbela bodeva za dobro in točno postrežbo ter se priporočava za mnogobrojen obisk.

Ivan in Ana Černe
iz Goriškega.

JVliši, podgane,

stenice, ščurki.

in vsa golazen mora poginuti, ako porabljate moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva, kot proti poljskim mišim K 6, za podgane in miši K 6—; za ščurke K 5—; tinktura za stenice K 6—; uničevalec moljev K 3—; prašek proti mrčesom K 3— in K 4—; masilo proti ušem pri ljudeh K 3—; masilo za uši pri živini K 3—; prašek za uši v obleki in perilu K 3—; tinktura proti mrčesom na sadju in zelenjavi (unicov rastlin) K 3—; Prašek proti mravičam K 3— — Posilja po povzetju Zavodu za čiščenje

M. Jünker, Zagreb 39., Petrinjska ulica 3.
Trgovcem pri vsakem odjemu poslat.

Ravnokar došla velika množina raznobarnega SUKNA, KLOTA, CEFIRJA, HLAČEVINE, PLAVE TISKOVINE (BLAUDRUCK) itd.

PRVI KRANJSKI RAZPOSILJALNI

SCHWAB & BIZJAK

LJUBLJANA

DVORNI TRG 3.

POD NARODNO KAVARNO

Priporočava najino vedno veliko zalogo dobrega

žganja

f. nega jedilnega in namiznega

olja

ter vsakevrstnega špecerlijskega blaga. — Samo na debelo. — Solidna in točna postrežba. 5067

Gregorc & Verlič

LJUBLJANA, Cesta na Rudolfovo železnico številka 7.

KONTORISTKA

vešča stenografije in strojepisja se takoj sprejme. Znanje hrvaščine in drugih jezikov daje prednost. Oglasiti se je pri gozdni ind. d. d. »CROATIA«, Marije Terezije cesta št. 2, popoldne od 3. do 4. ure.

Štev. 181.

Razglas.

Javni vodovod za mesto Kranj in okolico v Kranju razpisuje službo

vodovodnega monterja.

Mesečna plača 200 K, draginjska doklada 250 K in dnevne za dela izven Kranja po 3 K ter 15% od čistega dobička pri hišnih inštalacijah. Službo je nastopiti 1. oktobra 1919.

Prošnje z dokazili o dosedanjem službovanju, spricčevala sposobnosti itd. je predložiti vodovodnemu odboru v Kranju do 15. septembra 1919.

Javni vodovod za Kranj in okolico

v Kranju, dne 23. avgusta 1919.

Predsednik **F. Polak s. r.**

Rezan in okrogel les

tramove — drva — oglje, kupuje vsako množino

„DRAVA“, lesna trgovska in industrijska družba z o. z. v Mariboru.

Št. B II 733/1.

Razpis javne dražbe.

Finančna uprava proda v sredo 3. septembra ob 8. uri v skladu s južne železnice v Celju 21.500 komadov dobro ohranjenih

solnih vrec

potom javne dražbe. Vreče se bodo oddajale v partijah ali počez najvišjim ponudnikom. Interesantje se vabijo, da si ogledajo blago še pred dražbenim dnem. Kupnino je plačati koj pri prevzetju blaga. Kupec mora blago nemudoma odstraniti iz skladišča na svoje stroške.

Natančnejša pojasnila daje vodstvo preglednega okraja finančne straže v Celju, pri katerem so tudi na vpogled dražbeni pogoji.

Poverjenistvo ministrstva financ

v Ljubljani, dne 21. avgusta 1919.

Delegat: dr. Savnik I. r.

Uprava »Slovenca« javlja žalno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo poklicati k sebi dolgoletno, zvesto upravno uradnico gospodično

Amalijo Bohinec

ki je včeraj dne, 27. t. m. večkrat previdena s svetimi zakramenti po dolgi, mučni bolezni mirno zatisnila zemsko oči. Pogreb blage pokojnice bo jutri, v petek, 29. avgusta ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti Dunajska cesta 17 na pokopališče k Sv. Križu.

Bodi jej ohranjen trajen spomin!

Ljubljana, 28. avgusta 1919.

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša iskreno ljubljena, nepozabna sestra, sva-kinja in teta, gospodična

Amalija Bohinec

27. t. m. po dolgi mučni bolezni, večkrat previdena s sv. zakramenti za umirajoče mirno in udano v Gospodu zaspala.

Pogreb blage pokojnice se vrši v petek, 29. t. m. ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti Dunajska c. 17 na pokopališče pri Sv. Križu.

Sv. maše zaduš. se bodo darovale v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 28. avgusta 1919.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Ni mogoče izreči posamezno primerne zahvale vsem, ki so se nas spomnili ter nam izrekli svoje sočutje v žalosti radi velike in na tem svetu nena-domestljive izgube našega iskreno ljubljene očeta, oziroma starega očeta, tasta, strica itd., gospoda

Janeza Povše-ta st.

posestnika in usnjarja v Mokronogu.

Zato se tem potom najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so na katerikoli način sočustvovali z nami in lajšali našo srčno bol.

Enako se pa zahvaljujemo še številni duhovščini, domači in tuji, svetni in redovni, ki je počastila s svojo udeležbo moža, ki je bil od začetka do konca in tudi v najhujših viharjih odkrito-srčno in neomajljivo udan v tvojem verskem prepričanju Bogu, katerega edinega si je želel kot usmiljenega in pravičnega plač-nika. Iskreno zahvalo izrekamo nato gospodom uradnikom, fi-nančni straži, učiteljsstvu s šolsko mladino, požarni brambi, orož-niški postaji, gos. odu županu, tržanom in tržankam za sprem-stvo pokojnega na njega zadnji poti. Bog plačaj s polno mero vsem!

MOKRONOG—LJUBLJANA, dne 28. avgusta 1919.

Žalujoči ostali.